

Boek van de week door
Femke

Acht jongeren in een psychiatrische jeugdkliniek, één heeft er een boek over geschreven...: Als de dood zucht, houd ik mijn adem in.

[Bestel direct »](#)

Als de dood zucht, houd ik mijn adem in van Lex Paleaux

Een boek kan zoveel doen... dat is toch een veelgehoorde uitspraak?

Nou, dan is dit een boek dat zoveel kan doen. Het opent je ogen, laat je meeleven, laat je begripvol zijn, het maakt je boos en soms woedend, maar ook verdrietig. En er zitten zelfs geluksmomentjes in. En als je ook nog hardop wilt lachen, dan is deze titel voor jou een uitstekende keuze. Ik hoop dat ik meteen je interesse heb gewekt, want dit boek moet je lezen. Over het algemeen ben ik niet van het herlezen; daarvoor verschijnt er te veel nieuws. Maar bij dit boek is het zeker het overwegen waard.

Als de dood zucht... vertelt verhalen uit een psychiatrische jeugdkliniek. Over acht jongeren, allemaal met hun eigen verhaal. Door het verhaal vanuit een van hen te horen, van binnenuit, leer je ze gaandeweg steeds beter begrijpen en vallen puzzelstukjes op hun plaats. Het verklaart bepaalde patronen en gedragingen. Tot het einde nadert. Dan is alles anders en is niets meer wat het lijkt. Een verrassend einde, dat ik niet zag aankomen. Maar het geeft het boek zeker nog weer een extra dimensie.

Lees dit boek! Geef het cadeau. Stop het iemand toe, die weleens op een andere manier tegen dingen aan zou kunnen kijken. Ik ben 37 jaar en vind het een kei van een boek. Maar volgens mij is het ook uitermate geschikt voor jongeren op de middelbare school. Juist om hun blik te verbreden. Echt voor jong en oud.

Nooit eerder las ik iets van Lex Paleaux, maar dit smaakt zeer zeker naar meer. Ooit kwam ik ook zo in aanraking met het werk van Jaap Robben en las ik daarna alles van hem. Zo wil ik nu ook verder in de boeken van Paleaux. Is hij al bezig zijn met een volgend boek? Hopelijk zijn de vertaalrechten verkocht en is de film al in de maak.